

Ordføreren (Rytter): Det foreliggende Lovforslag angaar en Ændring i Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 144 af 13. April 1923, og som ærede Medlemmer maaske vil have lagt Mærke til, har der i Folketinget været nogen Diskussion om Lovforslagets Omfang, idet det Spørgsmaal var fremme, om Lovforslaget havde større Rækkevidde end den Lov, man i sin Tid fik for Frederiksberg, i 1889. Sidstnævnte Lov har hidtil staaet som en Slags Mønsterlov, som administrativt kunde udvides til Købstæderne, naar vedkommende Købstad gjorde Indstilling derom.

Den højtærede Indenrigsminister har fremsat dette Lovforslag i Folketinget, fordi Københavns Magistrat havde ønsket en udvidet Adgang til i visse Tilfælde at kunne ekspropriere, hvilket navnlig ansaas for nødvendigt af Hensyn til eventuelle Fabrikskvarterer og i visse Tilfælde af sundhedsmæssige Hensyn. Det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte, var i alt væsentligt i Overensstemmelse med et Forslag, som Københavns Magistrat havde udarbejdet, og det omfattede alle de Tilfælde, i hvilke Magistraten kunde ønske at ekspropriere. Under Lovforslagets Drøftelse blev alle 4-Partier enige om, at man godt kunde begrænse Lovforslaget, saa det i Realiteten kom til at svare til den for Frederiksberg gældende Lov, og i det Samraad, vi havde med den højtærede Indenrigsminister, blev vi ogsaa enige om en saadan Formulering, idet Københavns Magistrat dog fik sine Ønsker opfyldt om at kunne ekspropriere i de Tilfælde, hvor man ønskede det. Det viste sig for øvrigt, at den Diskussion, som blev ført her i Rigsdagen, i Virkeligheden allerede havde været ført i Kommunalbestyrelsen, men at man havde undladt at ændre Formuleringen, idet man gerne vilde have Forslaget sendt til Indenrigsministeriet, for at der kunde blive vedtaget en Lov. Vi blev altsaa enige om en anden Formulering, baade alle Partierne og Indenrigsministeren.

Endvidere mente man i Udvalget, at Forslaget, som var oversendt fra Folketinget, i § 2 indeholdt to Bestemmelser, som i og for sig ikke havde noget med hinanden at gøre, idet den ene angik Forstæderne til København, om jeg saa maa sige, den anden Købstæderne ude omkring i Landet. Man mente derfor i Udvalget, at det var heldigt, at Paragraffen blev delt i to, og det gaar altsaa det andet af Indenrigsministeren stillede Forslag ud paa.

Man var i Udvalget i Tvivl om, hvorvidt man burde tage den anden af de to omtalte Bestemmelser med, om den ikke allerede kunde siges at være en Følge af Købstadkommunallovens § 23. Under Behandlingen heraf hævdedes det af Indenrigsministeren, at det var tvivlsomt, hvorledes Købstadkommunalloven paa dette Omraade skulde forstaaes, men Ministeren og Udvalget var enige om, at det var urimeligt, at de Love, man vedtog med Hensyn til Bygninger i København, eo ipso ved Vedtægt skulde kunne udvides til ogsaa at gælde Købstæderne. Det var man hverken interesseret i for Købstædernes eller for Københavns Vedkommende, idet det maaske i visse Tilfælde kunde komme til at virke som en Bremse for Lovgivningen for København. Man blev derfor enig om i Betænkningen at udtale, at man forstod Købstadkommunalloven saaledes, at eventuelle senere Love for København paa dette Omraade ikke skulde kunne udvides til at gælde Købstæderne, uden at der var Hjemmel derfor enten i denne særlige Lov for København eller i en speciel Lov eller i en almindelig Lov om dette Forhold. Købstadkommunallovens Bestemmelse gælder altsaa for saa vidt ikke alle senere Love, men kun de Love, der maaske nok er senere end de tidligere Love om Bygningsvæsenet i København, men dog ældre end Kommunallovens Ikrafttræden.

Ud fra disse Synspunkter skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale de to af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag, der som nævnt er tiltraadt af hele Udvalget.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det Ændringsforslag, jeg har stillet om en ændret Affattelse af § 2, imødekommer, som det fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser, Ønsker her i Tinget om, at der i Loven maatte blive givet en nærmere Specificering af de Tilfælde, hvor Ekspropriation kan finde Sted, og jeg skal anbefale saavel dette som det andet Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1, § 1 saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 2, § 2 saaledes ændret, og § 3 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.